

257

264

267

W y r o k .

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 30.sierpnia 1948 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie w Wydziale VII Karnym w składzie następującym :

Przewodniczący : S.O. Solecki Leonard

Ławnicy : Samborski Maciej, Głogowski Bolesław

Protokółant : apl. Machalski

w obecności Wicyprowkuratora S.O. Wł. Wyrobka

rozpoznawszy w dniu 30.sierpnia 1948 r , sprawę

Wenera Hermana H ä n d l e r a

urodz. 27.VII 1913, w Leipzig - Schönefeld, syna Hermana i Selmy Weitner ,

oskarżonego o to, że :

I. w czasie od września 1939 do maja 1945 r, na obszarze Rzeszy niemieckiej i na okupowanych ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej , należąc do sztafet ochronnych / Schutzstafeln -SS/ ostatecznie w stopniu SS - Hauptscharführera , uznanych przez narodowo socjalistyczne władze państwa niemieckiego, oraz pełniąc w czasie od stycznia 1941 do 21.stycznia 1945 r, funkcje szefa kuchni dla więźniów w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu I i II brał udział w przestępczej organizacji , która drogą masowych morderstw , głodowego wyniszczenia , niewolniczej pracy , terroru grabieży mienia , poniżenia i prześladowania

ludności cywilnej krajów okupowanych , oraz jeńców wojennych miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości,

II. w czasie bliżej nieustalonym , w okresie od stycznia 1941 do 21.stycznia 1945 r, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego , pełniąc funkcje bliżej podane w pkt.I. na terenie obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu I i II :

a/ brał udział w dokonywaniu zabójstw więźniów, bijąc ich i znęcając się nad nimi w taki sposób, że wskutek tego następowała ich śmierć , przy czym między innymi zabił wiosłem od mieszania zupy , dwóch więźniów o nieustalonych nazwiskach , pobił więźnia Tora Zdzisława, który wkrótce , wskutek doznanych obrażeń , zadanych mu przez oskarżonego zmarł, przez nieludzkie maltretowanie spowodował śmierć dwóch więźniów Żydów francuskich , którzy rzucili się na druty wysokiego napięcia ponosząc śmierć na miejscu.

b/ znęcał się moralnie i fizycznie nad umieszczonymi w obozie więźniami , przez poniewieranie ich godności osobistej nieludzkiego bicia , kopania , oblewania wodą , szczucia psem i stosowania dotkliwych kar obozowych , osławione ćwiczenia sportowe , szykanujące więźniów i wyczerpujące ich siły.

c/ z produktów , przeznaczonych na strawę dla więźniów , zabierał dla siebie lub kuchni strażników obozowych / SS / , bardziej wartościowe artykuły spożywcze , przez zmniejszanie w ten sposób i tak niewystarczającego pożywienia , powodował wyniszczenie organizmów więźniów.

Czy wskazany pod I stanowi przestępstwo z art. 4 § 1 ,2, pkt. a/ i § 3 pkt. b/ pod II a/ przestępstwo z art.1 ustęp 1, pod II b/ i c/ przestępstwo z art. 2 dekretu z dnia 31. sierpnia 1944 r, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11.XII 1946 r, Dz.U.R.P.Nr. 69 poz. 377 ,

o r z e k i :

oskarżonego Wernera Hermana 2-ga im Händlera uznać winnym czynów zarzuconych mu aktem oskarżenia , stanowiących pod pkt. I. przestępstwo z art. 4 § 1 , 2 pkt. a/ / i § 3 lit. b/ pod pkt. II. przestępstwo z art. 1 ust. 1. oraz pod pkt. II lit. b/ , c/ przestępstwo z art. 2 dekretu wyżej cytowanego i na zasadzie art. 4 § 1 tegoż dekretu przy zastosowaniu art. 36 k.k. skazać go za czyn pod I opisany na karę więzienia przez 15 / piętnaście / lat , orzec utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez 10 / dziesięć / lat nadto konfiskatę całego mienia.

Na zasadzie art. 1 ust. 1. powołanego dekretu za czyn pod II lit. a/ opisany skazać go na karę śmierci nadto na utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze , oraz konfiskatę całego mienia.

Na zasadzie art. 2 powołanego dekretu za czyny pod II. lit. b/ i c/ skazać go po 15 / piętnaście / lat za każdy czyn z osobna, nadto orzec utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas po przez 10 / dziesięć / lat i konfiskatę mienia.

Na zasadzie art. 31 i 34 k.k. wymierzyć oskarżonemu jedną łączną karę śmierci , oraz orzec utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze nadto konfiskatę całego mienia.

Zwolnić oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania i opłaty sądowej , obciążając nimi Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e .

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych przewodem sądowym a w szczególności stanowczych i nie nasuwających najmniejszej wątpliwości zaprzysiężonych zeznań świadków: Włodarczyka Feliksa , Kukła Zbigniewa , Pietrzyka Jerzego Smierz-

258
265
268

chalskiego Antoniego, Kamilskiego Jana, Wiśniewskiego Antoniego, Albina Mieczysława, Cyby Eugeniusza, Wiktora Pudeki, Liszki Edwarda, Leona Dyndy, Skowronka Jerzego, przyjął Sąd za ustalony i udowodniony następujący stan faktyczny.

Oskarżony Werner Händler 5.V. 1933 wstąpił ochotniczo do Allgemeine SS, a w roku 1937 do "Waffen SS". W roku 1937 wpisał się oskarżony dobrowolnie do N.S.D.A.P. pozostając w tej organizacji do końca wojny zwyczajnym członkiem. Od kwietnia 1939 r. do grudnia 1940 r. oskarżony pozostawał na stanowisku "Blockführera" w obozie koncentracyjnym w Buchenwaldzie. Od stycznia 1941 r. do lutego 1942 r. był oskarżony szefem kuchni dla więźniów w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu I a od lutego 1942 r. do 21. stycznia 1945 r. miał to samo stanowisko w podobozie w Oświęcimiu II - Brzezince.

Organizacja SS została uznana za organizację przestępczą, wyrokiem Międzynarodowego Trybunału w Norymberdze ponieważ członkowie tejże organizacji dopuszczali się na terenach obozów koncentracyjnych gdzie tworzyli załogi, przestępstw wojennych i przestępstw przeciwko ludzkości.

Pogląd M.T.N. podzielili również N.T.N. dając temu wyraz w wyroku z dnia 22. grudnia 1947 r. w sprawie byłej załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu uznając całą załogę tegoż obozu za przestępczą.

Oskarżony Werner Händler był członkiem aktywnym zbrodniczej organizacji SS, był on indywidualnym zbrodniarzem, był jednym z wielu realizatorów zbrodniczych rządów niemieckich w Polsce. Zbrodnie które popełniał były zgodnie z całą hitlerowską ideologią prawem i etyką.

Czyny oskarżonego nie tylko są przestępstwami jednostki jako takiej, ale są zbrodniami całego aparatu rządzącego Nizszą, całego aparatu rządzącego w G.G. i które przecież

250
266
269

miały swe źródło w ustawodawstwie III Rzeszy . Znany jest program kierownictwa zarówno Rzeszy jak i GG polegający na eksterminacji całego Narodu Polskiego , bez względu na jego działalność.

Jednym z czynnych realizatorów tego programu był oskarżony. Przynależność więc oskarżonego do SS jak i do załogi obozu oświęcimskiego wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 4 § 1, 2, pkt. a/ i § 3 pkt. b/ dekretu z dnia 31.sierpnia 1944 r, Dz. U.R.P.Nr 4996/.

Zeznaniami świadków Feliksa Włodarczyka, Zbigniewa Kukli, Edwarda Liszki i Albina Mieczysława , ustala Sąd, że gdzieś w grudniu 1941 r, oskarżony złapałszy dwóch więźniów o nieustalonych dotąd nazwiskach na rzekomej kradzieży margaryny , sam a następnie przy pomocy innych SS-manów pobił tych więźniów , w ten sposób, że rozebrał ich do naga i postawił w otwartych drzwiach kuchni na przeciągu i zlewał ich zimną wodą , gdy ci tracili przytomność , bijąc ich przy tym wiosłami do mieszania zupy i kopiąc. Po tym procederze wyrzucił ich na dziedziniec apelowy dla odstraszenia przykładu dla innych więźniów i tam jakiejś półtorej godziny zmarli.

Świadkowie Feliks Włodarczyk i Edward Liszka zeznali , że oskarżony za błahe przewinienia jak kolejność gotowania zupy zabił więźnia nazwiskiem Tor Zdzisław z Krakowa , w ten sposób, że bił go pięścią w krtani i kopał tak, że ten stracił przytomność i przechylił się na kocioł a oskarżony bił i kopał go nadal w następstwie czego Tor nie mógł mówić i po kilku tygodniach zmarł.

Zeznaniami świadka Jana ^{Bromilskiego} ~~Bramnitzkiego~~ i Albina Mieczysława ustala Sąd , że oskarżony tak długo karał " żabką " kucharzy , że dwóch z nich żydów francuskich poszło na druty ponosząc śmierć na miejscu.

Świadek Jerzy Pietrzyk podaje , że oskarżony spowodował śmierć dwóch francuskich żydów w ten sposób , że kazał " kapowi " Stefa.

nowi Kurasiewsiczowi zgładzić ich dając mu czas do dnia następnego. Kurasiewicz tak się nad nimi znęcał, że po otwarciu drzwi od kuchni obozowej na plac, sami rzucili się na druty ponosząc śmierć.

Specjalnością oskarżonego była bicie więźniów, które wykonywał przy każdej okazji używając do tego celu pałki gumowej, a najchętniej wiosła do mieszania zupy.

Jak wynika z zeznań świadków Albina Mieczysława, Stanisława Łapińskiego, Edwarda Wieczorka, Leona Dyndy, Michała Kuli i innych, oskarżony był polakożercą.

Bardzo często urządzał apele kuchenne, które polegały na tym, że wszystkich więźniów zajętych w kuchni zwoływał i wyszukiwał powód do bicia, którego nie miał, gdy wszystko było zawsze czyste i prace dobrze wykonane.

Händler w czasie tych apelów kuchennych kopał i bił więźniów do krwi, przy czym najchętniej bił w kark w plecy i w okolicę brzucha. Gdy więzień wskutek bicia tracił przytomność, oskarżony polewał go wodą i ponawiał bicie aż do zupełnego wyczerpania sił więźnia.

Do najprzyjemniejszych zabaw oskarżonego należały tzw. karne ćwiczenia sportowe z więźniami jak przysiady, czołgania się, "żabki" oraz długotrwałe stanie w pozycji na baczność. Z zeznań świadka Bromilskiego Jana wynika, że tzw. "żabka" polegała na tym, że należało robić pełny przysiad i trzymając w wyciągniętych do przodu rękach wiosła drwniane służące do mieszania w kotłach / waga około 4 kg. / i w tej pozycji skakać dookoła kuchni. Gdy ktoś już nie miał siły tego sportu robić, to oskarżony trzymaną pałką walił gdzie popadło a gdy ktoś na skutek bicia przewrócił się to kazał go polewać wodą. Świadek widział jak oskarżony więzień Kazimierza Czubernata z Krakowa w czasie "żabki" bił i polewał wodą.

260
267

270

Jednym z systemów wyniszczających więźniów i powodujących wśród nich dużą śmiertelność była sporządzanie strawy. Odżywianie to stosowane przez oskarżonego z całą świadomością miało na celu wyniszczenie więźniów, wywołanie pewnych niedomagań i zaburzeń organizmu i skazywało ich na powolną śmierć.

Z zeznań świadka Edwarda Liszki i innych wynika, że odżywianie to polegało na tym, że w lecie oskarżony kazał do zupy dla kompanii karnej robić co następuje: jeden kocioł 50 l. dzielono na trzy części, dolewano wody do pełna i wsypywano po kilka kg. soli i taką zupę dawano do spożycia w kompanii karnej. Tak przesolona zupa powodowała u więźniów nadmierne pragnienie i przez konsumowanie większej ilości wody puchlinę i chorobę nerek. Oskarżony dawał do zupy często zepsutą kapustę i ziemniaki i polecając wydawać zupę zimną powodował u więźniów schorzenia żołądka i jelit, jak kurcze i biegunka. Wielu więźniów skutkiem takiego odżywiania umierało w szpitalu obozowym.

Oskarżony jako szef kuchni dla więźniów w obozie oświęcimskim zabierał z magazynu prowianty bardziej wartościowe, które ^{były} przeznaczone na wyżywienie więźniów i odsyłał je do kuchni do SS bądź też przeznaczał je na własny użytek. W ten sposób oskarżony okradł więźniów i powodował przez umniejszenie głodowego ich wyżywienia wyniszczenie ich organizmów.

Jak wynika z całego przewodu sądowego oskarżony był typem sadysty przed którym drżeli nie tylko więźniowie i SS-mani ale też jego własna rodzina. Celem jego było bicie i maltretowanie więźniów w które zmierzano do ich wyniszczenia a dawało pełne zaspokojenie sadystyczne instyktów oskarżonego.

Oskarżony przyznał się do przynależności do organizacji SS i członkostwa w załodze obozów koncentracyjnych nie przyznał się natomiast do winy, że bił więźniów używając do tego celu wieszka do mieszania zupy lub by też w inny wy rafinowany sposób znęcał się nad

więźniami . Takie jednak wykrętne wyjaśnienia oskarżonego wobec kategoriycznych , wiarygodnych zeznań świadków zmierzają jedynie do uchylenia się od odpowiedzialności karnej.

Sąd nie dał wiary wykrętnym wyjaśnieniom oskarżonego a opierając się na tym stanie faktycznym uznał Sąd winę oskarżonego w zupełności za udowodnioną.

W czynach oskarżonego wymienionych pod I i II a/, b/ c/, Sąd dopatrzył się wszelkich znamion zbrodni z art. 2 dekretu z dnia 31.sierpnia 1948 r, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11.12. 1946 r, Dz.U.R.P.Nr. 69 poz. 577 i uznając w każdym z tych punktów winę oskarżonego za udowodnioną skazał go na mocy wyżej wymienionego przepisu za czyn pod I opisany na karę więzienia przez 15 lat , oraz orzekł utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez 10 lat nadto konfiskatę całego mienia , za czyn pod II a/ opisany na karę śmierci nadto na utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz konfiskatę całego mienia, za czyny pod II lit. b/ i c/ na karę 15 lat więzienia za każdy czyn z osobna nadto orzekł utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas po przez 10 lat i konfiskatę całego mienia.

Zgodnie z przepisem art. 31 i 34 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu za czyny wyżej pod I i II a/ , b/, c/ wymienione łączną karę śmierci oraz utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze nadto konfiskatę całego mienia, jako karę odpowiednią jego przewinieniu.

Przy wymiarze kary oskarżonemu nie przyjął Sąd żadnych okoliczności łagodzących natomiast jako okoliczności obciążające przyjął Sąd perfidny sposób działania oskarżonego jego bezwzględność oraz nieludzkie postępowanie wobec więźniów.

Orzeczenie o kosztach postępowania karnego oparł Sąd na przepisie art. 598 kpk, a utracie praw publicznych i obywatelskich praw honoro-

wych i konfiskacie majątku na przepisie artykułu 7 cytowanego
wyżej dekretu.

~~268~~

Deputat
Sancti.

Wojewoda